

עת"א 39952/03/20 - רני טוקייר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

19 מרץ 2020

עת"א 39952-03-20 גלבוש (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופטת אילונה לינדנשטראוס
עותרים	רני טוקייר (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

1. לפני עתירת אסיר נגד החלטת המשיב מס' 1 שלא לאפשר את יציאתו לחופשה מטעמים מיוחדים לצורך השתתפותו בהלווית אביו אשר צפויה להתקיים היום בשעה 17:00.
2. העתירה הוגשה היום בסמוך לשעה 12:45 ובשל סד הזמנים הקצר ומצב החירום השורר כיום במדינה, ניתנת החלטה זו לאחר עיון בטענות הצדדים ובלא שקוים דיון בפניי.
3. לאחר עיון בעתירה ובתגובת המשיב, הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.
4. אכן, בימים כתיקונם ואף שאין מדובר בזכות קנויה, השתתפות בן בלוויית אביו הוא מסוג האירועים העשויים להצדיק מתן חופשה מיוחדת לאסיר, לאחר בחינת העניין בהתאם לנהלי שב"ס. אלא שבעת הזו, בשל מצב החירום השורר במדינה ובעולם בשל התפרצות נגיף הקורונה, יש לשקול, לצד האינטרס האישי של האסיר, את האינטרס של שלום כלל האסירים וסגל הסוהרים בבתי הכלא.
5. מתגובת המשיבה עולה כי בקשתו של העותר לצאת להלווית אביו נדחתה על רקע התמודדות שירות בתי הסוהר, המדינה והעולם כולו עם מצב חסר תקדים זה, המסכן את שלום הציבור. כחלק מההיערכות הארגונית למניעת התפרצות נגיף הקורונה בתוך מתקני הכליאה, הוחלט על ידי הגורמים הממונים בשירות בתי הסוהר על שורת מגבלות מנע המתעדכנות מעת לעת ובין היתר הוחלט על הקפאת כלל החופשות לאסירים וכן צמצום הליוויים למקרים חריגים ומצילי חיים בלבד. לצד זה צומצמו הביקורים במתקני הכליאה באופן משמעותי ואף הוגבלה כניסת אנשי סגל למתקנים. כן הותקנו תקנות שעת חירום (מניעת כניסת מבקרים ועורכי דין למקומות מעצר ובתי הסוהר), התש"ף - 2020, שמכוחן לא תתאפשר כניסת מבקרים ועורכי דין לבתי המעצר ולבתי הסוהר. בנוסף, הותקנו

תקנות לשעת חירום המאפשרות שלא להביא עצורים לדיוני הארכת מעצר.

6. על פי מכתבו מהיום של קצין רפואה ראשי בשב"ס, נכון לרגע זה לא מוחזקים אסירים המאובחנים כחולי קורונה ונעשים מאמצים כבירים על מנת לשמר את המצב הקיים.

7. ערה אני לכאבו של העותר, לאבל בו הוא נתון ולרצונו המובן מאליו להשתתף בהלוויית אביו, אך בנסיבות המיוחדות ויוצאות הדופן כאמור והואיל והחלטת המשיב נועדה לשמור בראש ובראשונה על בריאות כלל האסירים המוחזקים בבתי הכלא, כמו גם על סגל הסוהרים, ומשאין יכולת לפקח על תנועת העותר מחוץ לבית הכלא בזמן חופשתו ולוודא כי הוא איננו בא במגע עם אדם הנושא את הנגיף, וביתר שאת בעת השתתפותו בהלוויה שמטבעה כרוכה בהתקהלות, סבורני כי החלטת המשיב שלא לאפשר לעותר לצאת להלוויית אביו, עם כל הצער והכאב שבדבר, היא החלטה סבירה, בבחינת צו השעה, וממילא מדובר בהחלטה המצויה בליבת שיקול הדעת של הרשות ואיננה חורגת ממתחם הסבירות ומשכך, אין להתערב בה.

8. כפי שצוין בשולי תגובת המשיב, מובן כי בשוך הסערה יוכל העותר לפנות בבקשה מתאימה ליציאה לחופשה על מנת לעלות לקבר אביו ולנחם משפחתו ובקשתו זו תיבחן בהתאם לנוהלי שב"ס, תוך התחשבות במידת האפשר בכך שיציאתו לא התאפשרה בעת הזו בשל טעמים שאינם תלויים בו.

9. על יסוד האמור לעיל, העתירה נדחית.

10. המזכירות תמציא החלטה זו בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר תש"פ, 19 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.